

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl soudcem JUDr. Jiřím Kratochvílem ve věci žalobce: **ERMO spol. s r.o., se sídlem v Hradci Králové, Na Střezině 694/1, IČ 15062201**, zastoupen: Mgr. Davidem Navrátil, advokátem se sídlem v Plzni, PSČ 301 00, Nádražní 14, proti žalovanému: ■■■■■■■■■■, nar. ■■■■■■■■■■, bytem ■■■■■■■■■■, PSČ ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■, o zaplacení částky 124.150,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku částku 124.150,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. počínaje dnem 5. 11. 2013 do zaplacení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci, do tří dnů od právní moci rozsudku náklady řízení ve výši 41.566,- Kč a to přímo k rukám advokáta žalobce Mgr. Davida Navrátila.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal vydání rozsudku tak, jak v podrobnostech obsaženo v rozsudečném výroku sub. I. a sub. II.

Žalobní návrh byl opřen o tvrzení, že žalovaný je jediným jednatelem společnosti ■■■■■■■■■■ s.r.o. se sídlem ■■■■■■■■■■, IČ ■■■■■■■■■■, přičemž ve funkci tohoto statutárního orgánu působí od 15. června 1999 do současnosti.

Jeden z věřitelů dlužníka podal na společnost ■■■■■■■■■■ s.r.o. dne 26. 4. 2012 insolvenční návrh.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích č. j. ■■■■■■■■■■ z 11. října 2012 byl zjištěn úpadek zmíněného dlužníka,

na jeho majetek prohlášen konkurz a insolvenčním správcem ustanovena společnost 1. správcovská a konkurzní v.o.s. se sídlem Tř. Míru 67, 530 02 Pardubice.

Žalobce do tohoto insolvenčního řízení přihlásil svoji pohledávku ve výši 135.270,53 Kč. Insolvenční správce pohledávku uznal v rozsahu 124.150,53 Kč.

Z předmětného insolvenčního návrhu, který byl podán dne 26. 4. 2012, jakož i dalších listin, které jsou obsahem insolvenčního spisu vyplývá, že dlužník byl v platební neschopnosti nejpozději dne 1. 10. 2009, jelikož tento den měl již více věřitelů, vůči nimž měl závazky, které neplnil po dobu tří měsíců po lhůtě jejich splatnosti. Po uvedeném dni se dlužníkovi nesplacené závazky dále zvyšovaly, když mu v průběhu roku 2010 vznikly další splatné a neuhrazené závazky vůči jiným věřitelům, které prokazují, že zmíněná platební neschopnost dlužníka nebyla jen krátkodobá, ale naopak dlouhodobá a zjevná.

Přes právě uvedené žalovaný insolvenční návrh nepodal.

Pro úplnost je na místě poznamenat, že do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 79 věřitelů a insolvenční správce uznal pohledávky v celkové výši 22.167.193,- Kč.

Ze shora řečeného je nepochybně patrné, že dlužník se ocitl v úpadku zcela jistě již ke dni 1. 10. 2009, čemuž korespondovala povinnost žalovaného jako jednatele dlužníka podat v uvedené době insolvenční návrh tak, jak to má na mysli ust. § 98 odst. 2 insolvenčního zákona (dále jen „IZ“).

Žalovaný však svou zákonnou povinnost v naznačeném směru nesplnil a to přesto, že ekonomická situace společnosti se neustále zhoršovala a dlužník dlouhodobě své splatné závazky neplnil.

Nakonec byl insolvenční návrh podán až dne 26. dubna 2012, a to ještě nikoliv dlužníkem, nýbrž věřitelem. Popsaným protiprávním postupem žalovaného došlo na straně žalobce coby věřitele ke vzniku škody (majetkové újmy) a to ve výši insolvenčním správcem uznané pohledávky, tj. 124.150,53 Kč.

Žalovaný při jednání dne 29. 4. 2015 stručně uvedl, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu. Žádné podrobnější a již vůbec ne právně významné argumenty z jeho strany nezazněly.

Po provedeném dokazování soud shrnuje:

- Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 11. 10. 2012 č. j. [REDAKCE] má soud za prokázané, že byl zjištěn úpadek dlužníka [REDAKCE] s.r.o., IČ [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], přičemž na majetek uvedeného dlužníka byl prohlášen konkurz; insolvenčním správcem byla ustanovena společnost 1. správcovská a konkurzní v.o.s. se sídlem Pardubice, PSČ 530 02, Tř. Míru 67.

- Přihláškou pohledávky podanou žalobcem v tomto řízení má soud dále za prokázané, že celková výše pohledávky věřitele (žalobce) byla vyčíslena částkou 135.277,53 Kč
- Zprávou insolvenční správkyne o dosavadním průběhu řízení z 13. 12. 2013 má soud mj. za prokázané, že se jeví jako velmi pravděpodobné přistoupit ke zrušení konkurzu pro nedostatek majetku ve smyslu ust. § 308 odst. 1 písm. d) IZ.

Pro rozhodnutí ve věci je nezbytné zodpovědět dvě klíčové otázky.

Předně, zda žalovanému již v druhé polovině roku 2009 stávala povinnost podat na společnost insolvenční návrh.

Ust. § 98 odst. 1 IZ ukládá dlužníkovi, který je právnickou nebo fyzickou osobou – podnikatelem povinnost podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl, nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět, o svém úpadku.

Z obsahu shora vyjmenovaných listinných důkazů se průkazně podává, že tato povinnost žalovaného, tedy povinnost podat insolvenční návrh na společnost vznikla objektivně již k datu 1. 10. 2009, kdy dlužník měl více věřitelů, vůči nimž neplnil po dobu tří měsíců po lhůtě splatnosti předepsané závazky. Jestliže insolvenční návrh byl nakonec podán až 26. 4. 2012 a navíc nikoli samotným dlužníkem, nýbrž věřitelem, je bez pochybností prokázané, že byl podán opožděně, v rozporu s obsahem ust. § 98 odst. 1 IZ.

Tímto je zodpovězena otázka první, tedy porušení povinnost žalovaného, kterou mu ukládá zákonné ustanovení uvedené v předchozím odstavci.

Jestliže je tedy zodpovězena první otázka, zbývá nalézt odpověď i na druhou, a sice zda protiprávním postupem dlužníka (žalovaného) skutečně vznikla žalobci škoda.

Dle ust. § 99 odst. 2 IZ spočívá škoda v rozdílu mezi celkovou výší zjištěné pohledávky věřitele a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení své pohledávky obdrží.

Na tomto místě je třeba poukázat na obsah sdělení insolvenčního správce z 13. 12. 2013, ve kterém je výslovně uvedeno, že do majetkové podstaty dosud nebyl získán další výtěžek ze zpeněžení, a že je na výsost pravděpodobné zrušení konkurzu pro nedostatek majetku, tak jak je předepisuje ust. § 308 odst. 1 písm. d) IZ.

Ze shora řečeného vyplývá, že pohledávku ve výši 124.150,- Kč nelze uspokojit v rámci insolvenčního řízení.

Další důkazní návrhy přednesené žalobcem soud pro jejich nadbytečnost neprováděl, neboť již s použitím důkazů, které se ve spise nacházejí, je možné učinit závěr, že žaloba je v celém rozsahu důvodná, a proto jí jako takové bylo vyhověno.

Navíc žalovaný žádné kvalifikované námitky proti žalobou uplatněnému nároku nevznesl, a z jeho projevu při ústním jednání dne 29. dubna 2015 soud seznal, že na jakoukoliv obranu rezignoval.

Posledně uvedené zmiňuje soud jen na okraj a pro dokreslení věci.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobce byl ve sporu úspěšný a bylo mu proto přiznána náhrada nákladů řízení v celkové výši 41.566,- Kč, sestávající ze 4 úkonů právní služby po 6.100,- Kč = 24.400,- Kč, 4 režijních paušálů po 300,- Kč = 1.200,- Kč, náhrady cestovného ze sídla advokáta žalobce k procesnímu soudu a zpět – 2.420,- Kč, náhrady za ztrátu času – 1.200,- Kč (6 půlhodin po 100,- Kč); to vše s připočtením 21% DPH – 6.136,- Kč a konečně zaplaceného soudního poplatku – 6.210,- Kč. Náhrada nákladů právního zastoupení byla přiznána za použití vyhl. č. 177/1996 Sb. (AT).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze do 15 dnů od jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Hradci Králové dne 29. dubna 2015

JUDr. Jiří Kratochvíl, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení: [redacted]